

Onze betrekking tot Christus

Openbaring 1:4-7; 22:16-21

De bovenstaande plaatsen, die aan het profetisch gedeelte van het Boek van de Openbaring voorafgaan, spreken van de betrekking waarin de gelovigen tot Christus staan. In de eerste plaats vinden wij een aanspreken van de heiligen en hun antwoord daarop en aan het einde van het Boek het spreken van de Heer tot Zijn volk als de bruid en haar antwoord. Het is mijn wens de positie aan te geven waarin de Geest van God de heiligen plaatst en het verband daarvan met hun karakter, genegenheden en plichten.

Het karakter van de Openbaring is dat van het oordeel, wat blijkt uit de manier waarop God en de Heer Jezus Christus ons voorgesteld worden. Christus wordt ons beschreven als Eén Wiens ogen zijn als een vuurvlam, oordelende in het midden van de Gemeente of als Eén komende uit de hemel op een wit paard, met een scherp zwaard gaande uit Zijn mond, opdat Hij daarmee de volken zou slaan. Wij zien de Heer Jezus Christus zitten op een troon waar bliksem en donderslagen van uitgaan.

Ook zien wij dat zelfs wanneer Christus in het oordeel wordt voorgesteld, de Gemeente de plaats en de betrekking waarin zij tot Hem staat, openbaart. Als er over de Heer Jezus, 'de Overste van de koningen der aarde', gesproken wordt, is haar antwoord: 'Hem Die ons liefheeft en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed' (Openb. 1:5). Zodra 'de Wortel en het Geslacht van David, de blinkende Morgenster' genoemd wordt, zeggen de Geest en de bruid: 'Kom!' Dit is het kenmerk van de ziel die in het genot van een bestaande gemeenschap met God leeft. Deze ziel voelt direct aan hoe Christus wordt voorgesteld en ook in welke betrekking de gelovigen tot Hem staan.

Wij begrijpen zo weinig hoe verloren wij zijn in onze natuurlijke toestand, omdat wij niet eenvoudig zien op onze positie in Christus. Naarmate wij leren dat zij die in het vlees zijn, van nature God niet kunnen behagen, en dat het vlees niet onderworpen is aan God en het ook niet zijn kan, naar die mate kunnen wij Christenen genieten van onze positie in Christus. Alles is eenvoudig als ik begrijp dat mijn betrekking tot God afhangt van wat Hij voor mij is en wat Hij in genade voor mij gedaan heeft, en niet van wat ik voor Hem ben.

Veel Christenen zullen zich verwonderen dat het niet afhangt van wat wij zijn voor God. Men zegt: 'Wordt de mens dan niet geoordeeld naar zijn werken?' Zeker. Maar wie van u zal in dit oordeel kunnen bestaan? Het is niet alleen een waarheid, maar wat is uw toestand als dit de waarheid is? Wij zijn verloren. Wij moeten uitroepen: 'Ga niet in het gericht met Uw knecht; want niemand, die leeft, zal voor Uw aangezicht rechtvaardig zijn' (Ps. 143:2). Ziedaar, het einde van alle vlees. Toen Christus kwam, kwam Hij om zondaars te roepen, om te zoeken en te behouden wat verloren was. U en ik, gezien als verantwoordelijke mensen voor God, hebben zó gewandeld dat wij in het oordeel niet kunnen bestaan; niemand kan dit.

Ik spreek hier niet over de genade, maar over de mens als een verantwoordelijk wezen voor God. Als God op die grond met ons handelt, kunnen wij Hem, net zoals Job zegt, niet één woord op duizend antwoorden. Wij weten dat dit waar is. Er is niemand, zelfs niet de onverschilligste mens, die niet kan weten dat hij in het oordeel niet kan bestaan. Als hij nu in de tegenwoordigheid van God gebracht werd, zou hij doen wat Adam deed; hij zou zich verbergen als hij kon. De zondaar kan dit weten net zo goed als de gelovige. De mens heeft van nature geen

begeerte om bij God te zijn. Wanneer men aan een 'goed' mens in de wereld zou aanbieden om nu naar de hemel te gaan, dan zou hij dit niet willen en morgen ook niet. Wanneer wil hij er dan heen gaan? Als er niets meer aan te doen is. Als hij moet sterven, wil hij liever naar de hemel gaan, maar het besef een heilig God te ontmoeten, doet dit verlangen snel verstommen.

Wanneer God Zich in het oordeel openbaart, vlucht de mens voor Hem, en wat deed de mens, toen God Zich in genade openbaarde? Hij bespuwde en kruisigde Hem. Dit is de geschiedenis van de mensheid. Zó zijn wij allen, zonder onderscheid (Ps. 14:2-3). Hoewel sommigen meer slechte vruchten dan anderen hebben voortgebracht, zijn wij wel allemaal verloren in zonden en misdaden en daarom handelt God met ons als met verlorenen. Het is van groot belang dit te begrijpen, opdat wij de liefde van God zouden kunnen genieten. 'Voor de goede zal misschien iemand de moed hebben te sterven. Maar God bevestigt Zijn liefde tot ons hierin, dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren' (Rom. 5:7-8). Ik leer hieruit dat dit alleen mogelijk is wanneer God handelt naar de volmaaktheid van Zijn eigen natuur.

Wanneer ik nu tot de overtuiging gebracht ben dat ik een verloren zondaar ben, een vijand van God zonder begeerte naar Hem, vind ik God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende (2 Kor. 5:19). Ik vind de volmaakte liefde die, wetende wie de zondaar is en hoe hij haar zou behandelen, evenwel neerdaalt om te behouden. Zie ik op de komst van Christus, dan ontdek ik dat God in volmaakte liefde en met de kennis van mijn toestand mij heeft opgezocht om mij te behouden. Hij kwam niet om rechtvaardigen maar om zondaars tot bekering te roepen.

Heb ik dit gevonden, dan heb ik God ontmoet en ken ik Hem. Volkomen slecht in mijzelf, heb ik de Heer Jezus gezien en Hij heeft mij lief; ik heb Hem in mijn zonde ontmoet en ik ken Hem. Dit is nog geen gemeenschap, maar ik weet Wie Hij is. Als ik iemand in elk opzicht heb beledigd en hij mij van zijn liefde verzekert, dan is alle bangheid van mij weggenomen. Daarom hoef ik niet te wachten op de dag van het oordeel om te weten Wie God voor mij is, want ik heb Hem in Christus ontmoet, toen ik nog in mijn zonden was. Door genade mag ik nu weten een kind van God te zijn.

Wij konden de hemel niet binnengaan met onze zonden en daarom nam Christus onze plaats in. Op het kruis nam Christus dezelfde plaats in waarin ik voor God stond. Hij was onder het oordeel; Hij werd tot zonde gemaakt; Hij werd van God verlaten; Hij droeg onze schuld op het kruis en Hij ging in de dood. De heiligheid van God was bevredigd, het werk was volbracht en Hij is opgestaan uit de doden.

Nu is er een andere Adam in plaats van de eerste in de tegenwoordigheid van God. Hier vinden wij niet alleen God Die de zondaar in zijn zonden opzoekt, maar Eén Die het oordeel van de zonde op Zich genomen heeft, en nu in de tegenwoordigheid van God is. 'Maar nu is Hij eenmaal in de voleinding van de eeuwen geopenbaard om de zonde teniet te doen door de offerande van Zichzelf' (Hebr. 9:26). Hieraan heeft mijn hart behoefte om in staat te zijn de liefde van God te genieten. Als ik door het geloof aanneem, kan ik in de tegenwoordigheid van God staan met de wetenschap dat God mij volkomen liefheeft.

In de eerste van de boven aangehaalde plaatsen vinden wij wat Christus voor ons gedaan heeft en de positie waarin Hij ons gebracht heeft. In de tweede vinden wij de betrekking die hieruit voortvloeit en de wandel die hiervan het gevolg is.

In Openbaring 1:4 en 8 wordt niet over God gesproken als Heiland, maar als Almachtige; en de zeven geesten die voor de troon zijn, laten de volmaaktheid zien van de Goddelijke Geest waarin God oordeelt. Daarom komt Christus het laatste en wordt over Hem gesproken als over 'de trouwe Getuige, de Eerstgeborene van de doden en de Overste van de koningen der aarde' en niet over wat Hij is in de hemel als de Hogepriester en als mijn Gerechtigheid voor God.

Maar ondanks dat er, als gevolg van het karakter van dit Boek, alleen als zodanig over Christus gesproken wordt, is het antwoord van de heiligen: 'Hem Die ons liefheeft en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed, en ons gemaakt heeft tot een koningschap, tot priesters voor Zijn God en Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheid! Amen' (Openb. 1:5).

Ziehier wat Hij is voor de heiligen. Zelfs wanneer over Hem gesproken wordt als de Overste van de koningen der aarde, zeg ik: 'Dat is Degene Die mij liefheeft; ik ken Hem als Degene Die in de hemel is, als gevolg van het werk dat Hij voor mij volbracht heeft. Hij is de trouwe Getuige, de Overste van de koningen der aarde; maar wat ik weet, is dat Hij mij liefheeft en mij van mijn zonden gewassen heeft in Zijn bloed. En Hij heeft mij gemaakt tot een koning en priester voor Zijn God en Vader'.

Het karakter van de liefde van Christus bestaat erin dat Hij ons alles geeft wat Hij Zelf van de Vader ontvangt. Als Overste van de koningen der aarde wil Hij zonder mij niet zijn en daarom maakt Hij mij een koning. Een man van de wereld kan een goed karakter hebben, maar plaatst een ander nooit in zijn eigen positie. Maar dit doet Christus. 'Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld geeft, geef Ik u' (Joh. 14:27). Ik zal u dezelfde vrede geven die Ik heb. En ook: 'Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die U Mij gegeven hebt' (Joh. 17:22).

En dit niet alleen, Hij geeft hun ook de liefde van Zijn Vader: 'Opdat de wereld erkent, dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij liefgehad hebt' (Joh. 17:23). Hij geeft ons Zijn eigen plaats. Dat is volmaakte liefde. Hij Zelf komt en heeft ons gewassen van onze zonden in Zijn bloed. Hij is Koning en Priester en Hij heeft ons gemaakt tot koningen en priesters. Dit kan ik alleen maar begrijpen wanneer ik heb ingezien dat ik volkomen verloren ben en wanneer ik de liefde van God in de zending van Zijn Zoon zie.

Als ik zie op de dag van het oordeel, moet ik zeggen: 'Dat is een afgedane zaak voor mij en als God met mij in het oordeel handelt, ben ik verloren. Het is te laat om te spreken over beter worden – ik ben verloren. Maar nu door Christus ben ik behouden. Ik heb God leren kennen, Die mij, verloren zondaar, opzocht en Zijn Zoon voor mij gaf'. God heeft Christus gegeven als onze verlossing. Wij hebben behoefte aan verlossing uit de toestand waarin wij van nature zijn, en wij moeten komen in een andere toestand in Christus, en daarin heeft God voorzien. De gelovige is niet alleen wedergeboren, maar hij heeft in Christus alles gevonden wat hij nodig heeft.

De genade van God heeft verlossing aangebracht. Ik ben niet alleen vernieuwd, maar ik heb ook behoefte aan een antwoord op de twijfels van mijn ziel en dat heb ik in Christus gevonden. Zou het goed zijn als een kind er niet zeker van was of zijn vader hem wel liefhad? Wij moeten kunnen zeggen: 'Ik weet zeker dat de Vader mij liefheeft, Hij heeft Zijn Zoon voor mij gegeven. Het is Zijn liefde die, terwijl Hij mijn toestand kende, aan mij dacht. Ook de Heer Jezus heeft mij lief en mij van mijn zonden gewassen in Zijn bloed. Hij heeft mij rein gemaakt met Zijn bloed zoals niemand anders mij rein kan maken. Ik ben zo voor God gebracht en daarna tot

een koning en een priester gemaakt. Als gevolg van deze liefde heb ik de plaats van Christus Zelf mogen innemen'.

'Zie Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien' (Openb. 1:7). Wat is het gevolg? 'En alle stammen van het land [of: de aarde] zullen over Hem weklagen' (Openb. 1:7). Wij kunnen getuigen dat elk oog Hem zal zien en alle geslachten van de aarde over Hem zullen weklagen. Maar zullen wij weklagen omdat Hij komt, Die ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed? Zeker niet; wij zullen ons verblijden met grote blijdschap.

In het laatste hoofdstuk, nadat al de profetische bijzonderheden zijn meegedeeld, worden de heiligen voorgesteld, niet als gewassen en tot koningen en priesters gemaakt, maar als de bruid. Hier plaatst Christus Zich opnieuw voor de Gemeente. In Openbaring 22:7 zegt Hij als waarschuwing: 'Zie Ik kom spoedig'.

En nadat de Heer het getuigenis dat Hij aan de wereld had gegeven, gesloten had, zegt Hij in Openbaring 22: 'Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om u deze dingen te betuigen in de gemeenten' (vs. 16). Daarna geeft Hij Zichzelf drie karakters. 'Ik ben de Wortel en het Geslacht van David'. Hij is de Wortel van David, de Oorsprong van al de beloften aan David gegeven. Hij is de Erfgenaam van al die beloften omdat Hij het beloofde Zaad van David was. Maar daarna geeft Hij Zich een ander karakter: 'de blinkende Morgenster'. Wat is dit? Het is een Licht dat niemand kan zien wanneer de zon op is. Zij die op de aarde zullen zijn op de dag dat de Heer verschijnt, zullen die Ster niet zien. Zij wordt gezien door hen die gedurende de nacht waken.

'De nacht is ver gevorderd en de dag is nabij' (Rom. 13:12). Van de val van Adam af was het nacht, was het donker; en gedurende de bedeling van God met de mens, totdat Christus verworpen werd, was het nog meer nacht. En nu komt het oordeel. Die nacht duurt totdat Christus terugkomt; dan breekt de dag aan. Maar wij die in Hem geloven, zien al de dageraad. De Joden moeten wachten totdat de Hogepriester het heiligdom verlaat, om te weten of het offer aangenomen is of niet. Wanneer Christus terugkomt bij Zijn verschijning, Zijn openbaring in heerlijkheid, zullen zij Hem zien en weklagen.

Maar daar hoeven wij nu niet op te wachten, omdat de Heilige Geest gekomen is. Zijn tegenwoordigheid geeft aan ons de zekerheid dat Christus door God aangenomen is als ons Leven en onze Gerechtigheid. Mijn geloof doet mij weten dat ik dit alles in Christus bezit. De Heilige Geest kwam om de kennis van mijn betrekking tot Christus te geven. Hij zegt mij dat Christus mijn Gerechtigheid is in de tegenwoordigheid van God en dat de Heilige Geest hier het bewijs van is. Maar Hij zegt ook dat Christus het Hoofd is en wij de leden van Zijn lichaam.

En wat is dan nu het karakter als Hij over de Gemeente spreekt? Wij zijn de bruid. Nooit wordt er gezegd dat Christus been van ons gebeente en vlees van ons vlees was toen Hij hier beneden wandelde. Maar nu Hij aan de rechterhand van God is, zijn wij 'leden van Zijn lichaam, van Zijn vlees en van Zijn gebeente' (Ef. 5:30). Zoals Eva uit Adam was, zijn wij uit Christus en dat zo veel te meer, omdat de Geest van Christus in ons woont en ons met Hem verenigt.

Wanneer de Zon der gerechtigheid zal opgaan, is het de tijd van oordelen en zullen de goddelozen verdeld worden. Maar in die tussentijd terwijl Hij voor de wereld verborgen is, ziet het geloof Hem en steunt op Hem als zijn Gerechtigheid voor God en de Heilige Geest is het zegel van deze gerechtigheid. Daarom zegt Hij: 'Die ons met u bevestigt in Christus en Die ons gezalfd heeft, is God, Die ons ook verzegeld en de Geest als

Onderpand in onze harten gegeven heeft' (2 Kor. 1:21-22). De Heilige Geest is het Onderpand van de toekomstige heerlijkheid en de tegenwoordige zekerheid van Gods liefde.

De blinkende Morgenster komt voordat de dag aanbreekt. Wij kennen Christus voordat wij Hem zien. Wij hebben Hem niet gezien en toch hebben wij geloofd. 'In die dag zult u erkennen dat Ik in Mijn Vader ben en u in Mij en Ik in u' (Joh. 14:20). Wij zijn met Hem verenigd terwijl Hij niet in de wereld is. Wanneer de zon opgaat, zullen wij Hem zien in Zijn heerlijkheid; maar wij mogen Hem nu al kennen. Hij is de Zoon Die Zich aan ons heeft geopenbaard, Degene Die in de hemel is, zoals Hij Zich aan Saulus openbaarde. Wij kennen Hem als onze Gerechtigheid en als de Bruidegom van Zijn bruid.

In de Brief van Petrus lezen we: 'En [zo] hebben wij het profetisch woord [des te] vaster, en u doet wél, daarop acht te geven, als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de Morgenster opgaat in uw harten' (2 Petr. 1:19). Het woord van de profetie is een licht, schijnende in een duistere plaats. De wereld is duisternis en de profetie komt en zegt ons wat het einde van een wereld zal zijn en van alles wat in haar gebeurt. Zij vergaat door de stroom van verval en vernieling. Wij kunnen daar niet in zijn, onze belangen en genegenheden zijn ergens anders.

De nacht is haast voorbij gegaan, de dag is nabij gekomen. Wij kennen Christus in de hemel, wij kennen Hem als de Morgenster, nu de wereld Hem nog niet ziet. Wij, de Gemeente in een innige betrekking met Hem gebracht, kennen Hem daarboven. Tot de gemeente van Thyatira wordt gezegd: 'Wie overwint en Mijn werken tot het einde toe bewaart, die zal Ik macht geven over de volken; en hij zal hen weiden met een ijzeren staf' (Openb. 2:26-27). Hij zegt erbij in het volgende vers: 'En Ik zal hem de Morgenster geven'. Dat wil zeggen: hij zal wanneer de dag aanbreekt als koning heersen, maar boven dit alles zal Ik hem Mijzelf geven. Wij zullen een erfenis hebben, en dat met Christus.

Maar, zult u denken, wanneer een bruidegom tot zijn bruid zou zeggen: 'ik zal je een fijn huis geven', zal dit haar dan het meeste bezighouden? Zeker niet. Als haar liefde oprecht is, zal zij het meest met hemzelf en niet met zijn geschenken bezig zijn. Zo is het ook met ons. Gods woorden zullen allen vervuld worden. Wij zullen een erfenis verkrijgen, maar boven alles zullen wij Christus bezitten. Wij ontvangen de blinkende Morgenster. Zo openbaart Christus Zich nu aan ons.

In de Gemeente ontwaakt nu de gedachte aan haar eigen betrekking tot Christus (Openb. 22:16-17). Hij zegt niet: 'Zie Ik kom', maar zij zegt: 'Kom!' Hij zegt: '... Ik ben de blinkende Morgenster'. En de Geest en de bruid zeggen: 'Kom!' Het is het verlangen van haar hart. Wanneer Hij Zich in dat karakter voorstelt, verlangt zij dat Hij zal komen. Zij hoeft niet meer gewassen te worden, want dit was al gebeurd; de heiligen hadden al gezegd: 'Hem, Die ons liefheeft en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed' (Openb. 1:5).

Wanneer wij door de genade ertoe gebracht zijn om op God te zien en nu als gelovige op Hem te vertrouwen, wanneer de Heilige Geest in ons woont en ons heeft verzegeld omdat wij de gerechtigheid van God in Christus geworden zijn, dan wensen wij niet alleen de bruid te zijn, maar dan is het bewustzijn van die betrekking in ons aanwezig en zeggen wij tot de Bruidegom: 'Kom!' Wij bezitten het eeuwige leven en de Heilige Geest, maar wij bezitten de Bruidegom nog niet. De Heilige Geest Die in de gelovigen woont, geeft hun de zekerheid van de waarde van wat Christus deed en bewerkt het verlangen naar Hem in het hart.

Wij zullen met Christus heersen, maar met Hem Zelf te zijn is verreweg het beste. De moeder van de zonen van Zebedeüs vroeg om een goede plaats in het koninkrijk voor haar twee zonen (Matth. 20:20-21), maar de apostel Paulus zegt: 'opdat ik Christus mag winnen' (Fil. 3:8). Christus is in mij geopenbaard en daarom verlang ik naar Hem. Het is niet de onzekerheid of er een betrekking bestaat, maar de genegenheid tot Hem die een gevolg van de betrekking is.

'De Geest en de bruid zeggen: Kom!' Christus is het Middelpunt van de genegenheden van de Gemeente. Als de Geest van God in de heiligen werkt, wat is dan hun eerste genegenheid? Christus. De Geest en de bruid wenden zich tot Hem en zeggen: 'Kom!' Daarna wenden zij zich tot de heiligen, om die op te wekken ook te zeggen: 'Kom'. De bruid wil dat iedere heilige instemt met dit geroep en het vurige verlangen naar de Bruidegom. 'En wie het hoort, zegge: Kom!' (Openb. 22:17). Wanneer Gods Geest onze ogen op Christus richt, is de eerste uitwerking dat wij verlangen naar de komst van Christus, en daarna dat de gelovige die Zijn stem hoort, hetzelfde verlangen heeft.

En wat gebeurt er daarna? Wij richten ons tot de dorstigen en bidden hen te komen, opdat een ieder die wil, het water des levens om niet neemt. Hij die de zegen ondervonden heeft van gedronken te hebben van het levende water dat Christus geeft, heeft behoefte anderen tot drinken uit te nodigen.

Wie is een dorstige? Het is iemand die behoefte heeft, maar geen bevrediging heeft gevonden. 'Wie tot Mij komt, zal nooit meer hongeren; en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorsten' (Joh. 6:35). Als ik God heb leren kennen in al de volmaaktheid van Zijn liefde en ik Hem dichterbij mij heb dan een aardse vriend, dan heb ik wat mijn ziel voldoening geeft. Ik heb gevoeld wat het is te dorsten, maar ik ben nu voldaan. Ik heb alles gevonden wat mijn ziel verlangde. Als de Geest van God iemand bewerkt, zullen er onbevredigde behoeften zijn, maar als hij tot Christus gegaan is en het levende water gedronken heeft, is hij bevredigd.

De Gemeente heeft de Bruidegom nog niet, maar zij heeft het levende water. Daarom kan zij tot de wereld zeggen: 'Ik heb datgene waar u behoefte aan hebt; kom en drink. Als u dorst hebt en alleen maar van dat water drinkt, dan zult u nooit meer dorsten. Hebt u Christus in uw hart dan geeft Hij u het bewustzijn dat u hetzelfde geluk hebt verkregen dat u binnenkort volmaakt in de hemel zult genieten'.

Het is waar: wij zullen de Heer Jezus in de hemel beter kennen en meer liefhebben, want daar zal geen verandering zijn door dit aardse verderfelijke lichaam. Maar wij zullen daar geen andere God, geen andere Christus, geen andere Heilige Geest hebben. Alle dingen die mij in de hemel zullen laten juichen, bezit ik ook nu al. Weliswaar zucht ik in dit verdorven lichaam, omdat ik zo weinig geloof heb om mijn heerlijke woning te zien; wel roep ik uit: 'Wat een ellendige aardse tent heb ik nu, omdat ik weet dat ik eenmaal een paleis zal bewonen'. Maar wanneer u weten wilt wat een Christen in leven en sterven gelukkig maakt, weet dan dat het de zekerheid is dat hij dezelfde Christus, Die hij nu heeft, in de hemel eeuwig bezitten zal. Hij heeft zijn woning daar waar de Heer Jezus nu al is, Die hij het meest liefheeft.

Wat een heerlijke positie is dat voor de Gemeente. Christus is het Middelpunt van haar genegenheden; en van Christus strekt zij zich uit tot de arme zondaar, die ver van God verwijderd is, omdat zij het bewustzijn heeft van de liefde die in Christus is. De Christen is, uit kracht van zijn verlossing in Christus, in deze wereld een getuige van de liefde die hem behouden heeft. En als wij eraan denken dat dit leven een afhankelijk leven is, dan

moeten wij proberen dit getuigenis zo heerlijk mogelijk te laten zijn. 'Altijd dragen wij het sterven van Jezus in het lichaam om, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam openbaar wordt' (2 Kor. 4:10).

Wanneer wij dus terugzien, vinden wij dat Christus gestorven is om onze zonden weg te nemen; en wanneer wij vooruit zien, vinden wij dat de Heilige Geest mijn oog richt op de heerlijkheid van de Heer Jezus en op Zijn spoedige komst voor de Zijnen. 'Want de genade van God, die voor alle mensen heil aanbrengt, is verschenen, en onderwijst ons, dat wij met verzaking van de goddeloosheid en de wereldse begeerten, ingetogen, rechtvaardig en godvruchtig leven in deze tegenwoordige eeuw, in de verwachting van de gelukzalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Jezus Christus, Die Zichzelf voor ons gegeven heeft' (Titus 2:11-13). De Heilige Geest laat ons terugkijken en toont ons Christus; Hij richt onze blik vooruit en zegt: 'Dat is uw Bruidegom; Hij is heengegaan om een plaats voor u te bereiden, Hij komt weer om u tot Zich te nemen'.

Wanneer wij terugzien op Christus, tot zonde voor ons gemaakt, en als wij vooruit zien op Zijn wederkomst om ons tot Zich te nemen, kunnen wij dan bang zijn voor het oordeel, als Hij komt? Hij zegt duidelijk dat Hij komen zal en ons tot Zich zal nemen. Is dat dan de weg waarlangs wij voor de rechterstoel geplaatst zullen worden? Ja, Hij zal komen en ons tot Zich nemen. En waarom? Omdat Hij bij Zijn komst op aarde al onze zonden weggedaan heeft. Hij, voor Wie wij in het oordeel verschijnen zullen, is Degene Die nu al onze zonden heeft weggenomen en onze Gerechtigheid voor God is. Wij zullen voor Hem verschijnen, aan Hem gelijk, in een verheerlijkt lichaam.

Geliefde lezer, staat uw hart in deze betrekking tot God in Christus? Gelooft u dat God u zo in volmaakte liefde heeft bezocht en dat de plaats die u nu inneemt, er één is van de gezegende betrekking als de bruid van Christus, die wacht totdat Hij komt om haar tot Zich te nemen? Als u de genegenheden en de wandel van een Christen wilt hebben, bedenk dan dat u het bewustzijn in u moet hebben in deze betrekking te staan. Het is anders onmogelijk om de kostbare gevoelens te hebben die het gevolg zijn van dit bewustzijn.

God heeft ons een verlossing gegeven die ons als geredde zondaars in betrekking tot Christus stelt. Maar om die betrekking te openbaren, moet ik het bewustzijn van haar bestaan in mij omdragen. Zou ik van u verwachten dat u zich als mijn dienstknecht of als kind zou gedragen als u in geen van deze betrekkingen tot mij stond? Als wij de bruid van Christus zijn, laten wij ons dan als zodanig gedragen.

De Heer geve ons door Zijn genade gebracht te worden in het volle bewustzijn van de positie waarin Hij ons geplaatst heeft.